

Posudek oponenta bakalářské práce na téma:

Objekt jako ústřední bod v prostoru

Autor práce: Hana Leisnerová

3. ročník, bakalářské, prezenční studium, obor Pedagogika - Výtvarná výchova se zaměřením na vzdělání (B Pg-Vv)

Vedoucí práce: Mgr. A. Michal Sedlák, Ph.D.

Konzultant práce:

Oponentský posudek vypracoval: MgA. Jan Pfeiffer

Teoretická část práce:

Práci "Objekt jako ústřední bod v prostoru" autorka pojala velmi osobitě, propojuje v ní technologické principy a inovace s osobním vztahem ke známé rodné krajině, následně nápaditě uplatňuje nabitě zkušenosti v pedagogických principech. V úvodní kapitole "Prostor" v krátkých, ale výstižných pasážích, podložených velmi dobře zvolenými citáty, definuje tři základní pojmy, do kterých bude práce zasazena: prostor, krajina, místo, génius loci. Zajímavým momentem v podkapitole "Krajina domova" je formulace autorky, že k definici vztahu ke krajině, potřebujeme vnímat i její hranice. Autorka sama vnímání rozlohy, dosah své rodné krajiny odhadla zhruba na pět kilometrů kolem svého bydliště. Zajímavá je snaha o exaktnost, se kterou se autorka pokusila definovat tak abstraktní pocit jako je rodná krajina. V části "Krajina mého domova" autorka nejprve popisuje politické a geografické proměny Slavkovského lesa a posléze přistupuje k subjektivní interpretaci pomocí přívlastků, které zapisovala v průběhu chůze krajinou. Tím se opět více přesněji formuluje osobní vztah ke zvolenému místu, stejně jak tomu bylo v případě vymezení rozlohy rodné krajiny. V kapitole "Objekt" rozebírá téma posedu, který autorka zapojila do svého výtvarného projektu a jako kameru obskuru. Autorka definuje posed jako výrazný prvek české krajiny a po rodinných domech nejvíce četnou stavbou. Uvedení architektonické skupiny Mjölka a skupiny Posedlí jako inspirací pro práci s posedem bych doplnil i projekt výtvarníka Matyáše Chocholy, který posed využil jako místo pro psaní poezie, fotografie posedu je součástí výsledného textu.

Výtvarná část práce:

Autorka se důkladně věnuje tématu zrcadlení, přirozeného odrazu, na kterou navazuje popisem a výkladem camery obscury. V části "camera obscura v mé práci" autorka popisuje předchozí zkušenosti a zájem o tento fenomén a, jak sama píše, v pasáži "Realizace" díky této předešlé zkušenosti mohla v samotném projektu s kamerou obskuru pracovat již více intuitivně a nebyť svázaná technickými limity. V této pasáži autorka rovněž důsledně popisuje proces, jakým posed přetvořila na expoziční komoru a jak snímání okolí probíhalo. Výsledná "mapa místa" je atmosféricky působivá. Velmi nápaditý je způsob prezentace této práce, autorka vytvořila kameru obscuru coby obal pro vzniklé fotografie, ale současně jím dofotografovala některé méně patrné detaily ze stejného místa. Celkově je tedy výtvarná část velmi zdařilá, vrstevnatá a je patrné samostatné uvažování autorky.

Pedagogická část práce:

V úvodu návrhu didaktické řady autorka uvažuje nad digitální fotografií, množstvím pořízených snímků a nad tím, jak si fotografii, fotografování plně uvědomovat a pouze nenačkat spoušť. Celá koncepce je velmi promyšlená a v jednotlivých aktivitách se autorka věnuje fotografickému procesu chronologicky, od rámování místa k námětu, přes záznam až k vyvolávání (expoziční) v závěru. Jednotlivé náměty jsou propracované a nápadité. Z celé bakalářské práce je znát, že autorka zvolené téma intenzivně zkoumá, přemýšlí nad ním. Všechny tři části práce jsou vyvážené a důsledné.

Otázka k obhajobě: Rozvinula Vám práce další přestavy o výtvarném využití camery obscury?

Práci doporučuji k obhajobě.

MgA. Jan Pfeiffer